

Ten pſchiňačo ſhi wele:
 Po jadnom pílnem žele
 To hločki wotpozýnk ſhi dač;
 A píches ten jo ſhi dane
 To Bože žognowanie,
 Ab w huiſchobě mér namačač.

Gaž ſwonisč ſhlyſtej huſču
 Še woča k twojej duſču:
 „Pſchigotuj něto na mčdu ſe!“
 Ab čwalič ſwérū Boga,
 Pon čwataj twoja nogu
 Do zerkve, zefcziſč ſjogo mé.

Amen.

Gaž my něto tu tſhesču kašn hobiſyſlisč zomu,
 ga dajſcho nam gledaſch:

I. Kötary žeń jo ten ſwéth žeń.

We starem teſtamenſche

běſcho ta ſobota, ten ſedymh žeń kuždego třeňia, ten ſwéth žeń, na kotaremž te žiſhi Israél wot tych ſtatkov ſwojego powołania wotpozýwasch, a jano ſwete ſatki zýniſč dejachu. To běſcho ta iwelika ſwéta ſobota (3. Moſ. 23, 2), dokulaž Bog na tej ſamej wot tych ſtatkov togo ſtvořenia wotpozýwač běſcho. Na ſobosche ſe ſtanu, až naſch Jeſuſ pſchije do domu jadnogo huſčego tych farifejárow, ten kleb jeſt.

Te Žyži mějaču pač teče hiſčiči druge ſwéženie wot Kotarhchž te jatschý, te ſwétki a te dny tych ſelených buděrow tež paſah togo Kněſa, a te dny tych ūekvažoných klebow. Woni je ſwěſchachu k ſpomiňeſchu ſwojego kſchaſnego huſče-